

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 3T/24/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214010170
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Cimerman
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2016:6214010170.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš samosudcom JUDr. Slavomírom Cimermanom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28. novembra 2016 takto

rozhodol:

Obžalovaný L. Ď. Ö. D. Ď., nar. XX. XX. XXXX vo F. B., trvale bytom Č., P. N. XX/XX, SZČO, občan SR,

je vinný, že

- dňa 10. 05. 2014 o 02,35 h v Dolných Plachtinciach ako vodič osobného motorového vozidla zn. Mercedes Benz ev. č. VK 675BH riadil motorové vozidlo na ceste I/75 smerom na obec Príbelce, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Veľký Krtíš, kde sa odmietol podrobiť dychovej skúške na alkohol a keď bol vyzvaný, aby sa podrobil lekárskemu vyšetreniu krvi na alkohol toto bezdôvodne odmietol bez toho, aby bol ohrozený jeho život alebo zdravie,
t e d a

- pri výkone inej činnosti uvedenej v odseku 1 odmietol sa podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom alebo sa odmietol podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené z nebezpečenstvom pre jeho zdravie,

t ý m s p á c h a l

- prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák.

z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon trestu odňatia slobody p o d m i e n e č n e odkladá na skúšobnú dobu 1 (jeden) rok.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. sa mu ukladá trest zákazu činnosť riadiť všetky motorové vozidlá na dobu 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš doručil dňa 21. 07. 2014 pod zn. Pv 296/14/6610-8 tunajšiemu súdu obžalobu, ktorou viní obžalovaného L. Ď. zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. skutkom uvedeným v obžalobe.

Prokurátor v obžalobe navrhol na hlavnom pojednávaní podľa § 258 ods. 1 Tr. por. vypočuť obžalovaného, podľa § 261 ods. 1 Tr. por. vypočuť svedka U. U., Y. W. a L. W., L. B. a podľa § 269 Tr. por. prečítať listinné správy dokumentujúce protiprávne konanie obžalovaného a hodnotiace jeho osobu.

Okresný súd Veľký Krtíš rozsudkom č. k. 3T/24/2014-83 zo dňa 30. 04. 2015 uznal obžalovaného vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. a za to ho odsúdil na peňažný trest vo výške 700,- Eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, mu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. mu uložil aj trest zákazu činnosti riadiť všetky motorové vozidlá na dobu 2 roky.

Rozsudok Okresného súdu napadol v zákonnej lehote odvolaním obžalovaný.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 13. 08. 2015 sp. zn. 2To/69/2015 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil, aby znovu ju prejednal a rozhodol. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia sa potvrdzuje, že rozhodnutie prvostupňového súdu v prejednávanej trestnej veci je predčasné, keďže súd vychádzal z neúplných dôkazov. Bude preto úlohou okresného súdu uvedené rozpory vo veci odstrániť, vykonať konfrontácie medzi obžalovaným, svedkami, resp. medzi svedkami navzájom v snahe, aby bol zistený náležite skutkový stav veci, keďže v predchádzajúcom konaní tieto rozpory okresný súd neodstránil.

Po zrušení veci krajským súdom prokurátor na hlavnom pojednávaní trval na skutkovom vymedzení žaloby a jej právnej kvalifikácii.

Na hlavnom pojednávaní dňa 28. 11. 2016 prokurátor uviedol, že vykonaným dokazovaním, najmä výsluchmi svedkov L. W. a L. B. bolo preukázané, že sa obžalovaný dopustil skutku uvedeného v obžalobe. Navrhol preto obžalovaného uznať vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. a odsúdiť ho na podmienený trest odňatia slobody s uložením mu primeranej skúšobnej doby. Tiež mu navrhol uložiť trest zákazu činnosti riadiť všetky motorové vozidlá.

Po zrušení veci krajským súdom okresný súd prejednával vec na hlavných pojednávaniach v dňoch 11. 04. 2016, 19. 05. 2016, 23. 06. 2016, 25. 08. 2016, 07. 11. 2016 a 28. 11. 2016.

Hlavného pojednávania dňa 11. 04. 2016 sa obžalovaný nezúčastnil, predvolanie naň nemal riadne vykázané. Listovú zásielku prevzal 15. 04. 2016. Hlavného pojednávania dňa 19. 05. 2016 sa obžalovaný opäť nezúčastnil, predvolanie naň nemal vykázané. Z účasti na ďalšom hlavnom pojednávaní dňa 23. 06. 2016 sa obžalovaný prostredníctvom obhajcu ospravedlnil. Ako dôvod ospravedlnenia uviedol práceneschopnosť, o čom predložil potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti č. 883988. Práceneschopný je od 25. 05. 2016. Hlavného pojednávania dňa 25. 08. 2016 sa obžalovaný opäť nezúčastnil. Jeho obhajca JUDr. Máriaus Vladovič uviedol, že má vedomosť o tom, že je naďalej práceneschopný. Hlavného pojednávania dňa 25. 08. 2016 sa obžalovaný opäť nezúčastnil. Jeho obhajca súdu predložil výmenný list - lekársky preukaz o hospitalizácii obžalovaného na chirurgickom oddelení vo Veľkom Krtíši. Na dotaz súdu Všeobecná nemocnica s poliklinikou n. o. Veľký Krtíš predložila dňa 21. 09. 2016 do spisu prepúšťaciu správu z hospitalizácie obžalovaného. Z nej sa potvrdilo, že od 22. 08. 2016 do 31. 08. 2016 bol obžalovaný hospitalizovaný v tomto nemocničnom zariadení. Z tejto prepúšťacej správy sa potvrdil súčasný zdravotný stav pacienta (obžalovaného), ktorý je dobrý a bol prepustený do ambulantnej starostlivosti. Zo správy nevyplýva ten záver, že by účasťou na pojednávaní bol ohrozený jeho život alebo zdravie. Súd na hlavné pojednávanie dňa 07. 11. 2016 predvolal obžalovaného s upozornením na možnosť konania v jeho neprítomnosti podľa § 252 Tr. por. Obžalovanému bolo predvolanie doručené 14. 10. 2016. Súd na tomto hlavnom pojednávaní konal v neprítomnosti obžalovaného, avšak za prítomnosti jeho obhajcu. Na hlavnom pojednávaní dňa 07. 11. 2016 bolo dokazovanie vyhlásené za skončené. Pojednávanie bolo odročné na 28. 11. 2016 za účelom prednesu záverečných rečí a vyhlásenia rozsudku. Obžalovaný bol na toto hlavné pojednávanie predvolaný pod hrozbou podľa § 252 Tr. por. v prípade nedostavenia sa. Obžalovanému

bolo predvolanie doručené 11. 11. 2016. Obžalovaný sa hlavného pojednávania dňa 28. 11. 2016 napriek tomu nezúčastnil. Súd konal v jeho neprítomnosti, avšak za prítomnosti jeho obhajcu.

Na hlavnom pojednávani dňa 07. 11. 2016 súd doplnil dôkazný stav v intenciách rozhodnutia krajského súdu.

Svedkyňa L.. C. Q. na hlavnom pojednávani dňa 07. 11. 2016 vypovedala, že sa pridrižiava svojej výpovede, ktorú podala do zápisnice o výsluchu svedka na hlavnom pojednávani dňa 27. 04. 2015. K veci ďalej uviedla, že v priestupkovom spise zn. ORPZ-VK-OPDP6-234/2014 vyhotovovala záznamy o výsluchu vyťažovaných osôb v spojitosti s rozhodovaním o predbežnom zadržaní vodičského preukazu. Priestupkové konanie bolo vedené proti priestupcovi L.Á. Ď.. Takto robila úradný záznam o výsluchu U. U., L. B. a L. W.. Tieto osoby podávali vysvetlenia. Záznamy o podaní vysvetlenia sa stali súčasťou priestupkového spisu, ktorý bol odstúpený na Krajský dopravný inšpektorát v Banskej Bystrici na rozhodnutie, keďže priestupca podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu o zadržaní vodičského preukazu. Pri spisovaní záznamov bol prítomný pán L.. Z podaných vysvetlení vyplýva ten záver, že vodičom vozidla bol Ď.. Vypočúvaný U. spontánne opísal okolnosti. Rovnako opísali okolnosti a podali vysvetlenia L. W. a L. B. ako službukonajúci policajti.

Svedok I.. D. L. na hlavnom pojednávani dňa 07. 11. 2016 vypovedal, že sa pridrižiava svojej výpovede, ktorú podal do zápisnice o výsluchu svedka na hlavnom pojednávani dňa 27. 04. 2015. K veci ďalej uviedol, že bol účastný úkonu, ktorý vykonávala dňa 22. 05. 2014 kolegyňa L.. Q.. Vo veci spisania podaného vysvetlenia U. U. v priestupkovej veci zn. ORPZ-VK-OPDP6-234/2014. Osoba, ktorá podávala vysvetlenie a ňou bol U. U., spontánne opísal dej, ktorý predchádzal skutku uvedenému v obžalobe. Tvrdil, že bol vodičom motorového vozidla on. Jeho výpoveď sa mu javila ako snaha pomôcť obžalovanému Ď.. Neveril výpovedi U. U..

Svedok U. U. na hlavnom pojednávani dňa 07. 11. 2016 vypovedal, že sa pridrižiava svojej výpovede, ktorú podal do zápisnice o výsluchu svedka na hlavnom pojednávani dňa 27. 04. 2015. K veci ďalej uviedol, že po príchode do Dolných Plachtiniec na diskotéku zostali kľúče od vozidla Mercedes Benz ev. č. VK 675BH u neho. Na tejto diskotéke niekto Ď. fyzicky inzultoval. Túto inzultáciu nevidel, lebo bol v tom čase na inom mieste. Rozprával sa s W., ktorý sa rozhodol odísť domov. Povedal mu, nech počká, že ide pohľadať Ď. a pôjdu spolu domov. Po príchode k autu si Ď. sadol na miesto spolujazdca a on na miesto vodiča. Z vozidlom vycúval z radu stojacich vozidiel. V tom si všimol, že na mieste pred diskotékou stálo vozidlo polície. Pokračoval ďalej v jazde. Ď. ho upozornil, aby zastavil, že krváca. Z vozidlom zastavil na hlavnej ceste. Zastavil skôr, ako ich zastavovala polícia. Z vozidla vystúpil preto, lebo išiel hľadať hygienické vreckovky, aby si mohol Ď. utrieť krvácajúcu časť tváre. Vreckovky hľadal na mieste spolujazdca a to tak, že stál mimo vozidla. Medzitým sa dostal Ď. z miesta spolujazdca na miesto vodiča a to tak, že prekízol z jedného miesta na druhé bez toho, aby vystúpil z vozidla. Po príchode polície k autu pýtali od Ď., ktorý sedel na mieste vodiča doklady k cestnej kontrole. Už si nespomína, či pýtali doklady aj od neho. Doklady od vozidla podával k rukám polície on. Boli uložené v stredovej odkladacej časti na čo ho upozornil Ď.. Vlastne si už nespomína, z ktorého miesta doklady vyberal, ale spomína si s istotou, že ich on podal k rukám policajta. Tiež si už vlastne nepamätá, či doklady policajtom podal priamo z auta, alebo za tým účelom vystúpil z auta, auto obišiel a tak im k rukám doklady odovzdal. Dokumentovanie priestupku políciou trvalo dlhšiu dobu, možno aj dve hodiny. Dychovú skúšku Ď. odmietol vykonať. V určitom okamihu bol aj on vyzvaný k vykonaniu dychovej skúšky, ktorá bola u neho negatívna.

Svedok L. W. na hlavnom pojednávani dňa 07. 11. 2016 vypovedal, že sa pridrižiava svojej výpovede, ktorú podal do zápisnice o výsluchu svedka na hlavnom pojednávani dňa 18. 12. 2014. Ďalej uviedol, že mal službu s kolegom L. B. a operačným dôstojníkom boli vyslaní do Plachtiniec, keďže bola nahlásená na číslo 158 výtržnosť. Po ich príchode na miesto niekto zakričal: „Aha tam vám uniká páchatel“. V tom si všimli, že osobné motorové vozidlo zn. Mercedes odchádza smerom k hlavnej ceste. Rozhodli sa vozidlo prenasledovať tak, že zapli na služobnom vozidle svetelné znamenie, na čo už vozidlo Mercedes zastavilo. Zastavilo až na hlavnej ceste v priestore oproti obecnému úradu pri zastávke SAD. Zastavovaným vozidlom bolo vozidlo zn. Mercedes Benz ev. č. VK 675BH. Na to obidvaja vystúpili zo služobného vozidla a podišli k vodičovi zastavovaného vozidla. Na mieste vodiča sedel Ď. (obžalovaný) a vedľa neho ako spolujazdec sedel U. (svedok). Časový úsek od zastavenia vozidla do okamihu pristúpenia k tomuto vozidlu bol veľmi krátky. Určite za túto dobu by nebolo možné sa vymeniť sediacim

vo vozidle tak, ako tvrdí obžalovaný a svedok U.. Následne vyzvali vodiča Ď., ktorý sedel na mieste vodiča, aby predložil doklady od vozidla a tiež ho vyzvali k podrobeniu sa dychovej skúšky na alkohol. Po tejto výzve vodič Ď. vystúpil z auta. Začal hľadať doklady. Doklady mu vypadli z rúk na zem. Jeho správanie evokovalo, že mohol požiť pred jazdou alkohol, avšak na ich výzvu sa podrobiť tejto skúške odmietol bez odôvodnenia. Od samého začiatku nemali s kolegom pochybnosť o tom, či Ď. bol vodičom vozidla. Po zdokumentovaní prípadu vyzvali aj svedka U. na vykonanie dychovej skúšky, lebo mal on ďalej riadiť vozidlo, tak sa chceli presvedčiť, či nepožil pred jazdou alkoholické nápoje. Dobrovoľne sa podrobil dychovej skúške s výsledkom negatívnym. Nespomína si, či tento záznam o vykonaní dychovej skúšky sa stal súčasťou spisu, keďže ich úlohou bolo len dokumentovať vec, či vodič Ď. požil alkohol pred jazdou a či je spôsobilý výkonu činnosti vodiča motorového vozidla. Zároveň museli riešiť incident a v tomto smere vyťažovať aj iné osoby, keďže bola nahlásená na číslo 158 výtržnosť. Okrem toho museli zabezpečiť aj plynulosť a bezpečnosť dopravy na mieste samom. To sú dôvody, ktoré odôvodňujú dlhšie trvanie kontrolného úkonu tak voči Ď. aj voči U. sa necítil byť zaujatý, pretože žiadny iný ich prípad dovtedy neriešil. O kontrolnom úkone a odmietnutí dychovej skúšky obžalovaným (vodičom vozidla) bol upovedomený dozorcujúci prokurátor, ale tento súhlas k obmedzeniu osobnej slobody Ď. nedal.

Svedok L. B. na hlavnom pojednávaní dňa 07. 11. 2016 vypovedal, že sa pridrižava svojej výpovede, ktorú podal do zápisnice o výsluchu svedka na hlavnom pojednávaní dňa 18. 12. 2014. K veci ďalej uviedol, že vozidlo Mercedes Benz ev. č. VK 675BH, ktoré v tú noc zastavili a jeho vodiča podrobili kontrole, začali monitorovať s kolegom W. potom, ako im niekto povedal, že v tom vozidle uniká páchatel'. Vozidlo mali stále na dohľad. Pohli sa za týmto vozidlom a vozidlo stále vizuálne monitorovali. Vozidlo bolo v pohybe a oni boli v pohybe za ním. Na znak jeho zastavenia zapli svetelné výstražné znamenie. Vodič vozidla rešpektoval túto výzvu a z vozidlom zastavil na okraji vozovky. Na to s kolegom ihneď vystúpili zo služobného vozidla a podišli k vodičovi vozidla, ktoré zastavovali. Na mieste vodiča sedel Ď.. Svedok U. sedel na mieste spolujazdca. Vodič vozidla vizuálne javil známky po požití alkoholu. Vyzvali ho k podrobeniu sa dychovej skúške na alkohole a k predloženiu dokladov vodiča. Vylučuje taký prípad, že by bol Ď. počas jazdy sa vymenil so spolujazdcom. Vlastne by to nemalo žiadny význam. Na mieste bolo zadržané vodičské oprávnenie vodičovi Ď..

Svedok Y. W. na hlavnom pojednávaní dňa 07. 11. 2016 vypovedal, že sa pridrižava svojej výpovede, ktorú podal do zápisnice o výsluchu svedka na hlavnom pojednávaní dňa 18. 12. 2014. Ďalej uviedol, že dňa 10. 05. 2014, kedy sa zastavil na diskotéke v Dolných Plachtinciach sa stretol s obžalovaným Ď. a svedkom U.. On bol tam vlastným motorovým vozidlom, ktoré aj šoféroval. Alkoholické nápoje nepožíval. Z miesta odišiel skôr, ako Ď. s U.. Teda nevie sa vyjadriť k tomu, čo sa dialo na mieste po jeho odchode. Z miesta odchádzal práve vtedy, keď prišla na miesto polícia. Mal vedomosť, že vodičom na vozidle Mercedes Benz do tohto času, pokiaľ z miesta neodišiel, bol U.. Čo sa dialo po jeho odchode, k tomu sa nevie vyjadriť. Keď odchádzal z miesta v Dolných Plachtinciach pri vozidle Ď. ešte nebol. Vo vozidle sedel len U..

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 07. 11. 2016 pristúpil podľa § 271 ods. 1, 2 Tr. por. s odkazom na § 125 Tr. por. ku konfrontácii výpovedí svedkov L.. Q. a I.. L. na strane jednej z výpovedí svedka U. U. na strane druhej. Z konfrontácie sa potvrdilo, že svedkovia L.. Q. a I.. L. obidvaja pracovne zaradení na OR PZ vo Veľkom Krtíši boli účastní úkonu - vysvetlenia, ktoré podal dňa 22. 05. 2014 svedok U.. Svedok uvádzal okolnosti spontánne a dobrovoľne a oni ich tak protokolovali.

Súd na tomto hlavnom pojednávaní pristúpil podľa § 271 ods. 1, 2 Tr. por. s odkazom na § 125 Tr. por. ku konfrontácii medzi výpoveďami svedkov W. a B. na jednej strane a U. U. na strane druhej. Svedok potvrdil, že tieto dvaja policajti podrobili Ď. cestnej kontrole. Svedkovia W. a B. potvrdili, že svedok U. sedel pri zastavení vozidla na mieste spolujazdca. Svedok U. toto potvrdil a uviedol, že hovoria pravdu. On sedel na mieste spolujazdca v čase ich prístúpenia k dverám vodiča, kde sedel Ď.. Svedkovia W. a B. zhodne uviedli, že počas ich výzvy na predloženie dokladov od vozidla, ktoré žiadali od vodiča Ď. ešte sedeli obidvaja vo vozidle. Pozdejšie vystúpil z vozidla svedok U. a tiež aj vodič Ď.. Svedok U. uviedol, že vnímal svetelné signály policajného vozidla jazdiaceho za ním. Poznamenal, že takýto pokyn na zastavenie vozidla nemusí akceptovať, je povinný akceptovať len pokyn, keď policajť dáva znamenie v pozícii oproti. Svedkovia W. a B. potvrdili, že svetelné znamenie s nápisom „STOP“ a blikajúcimi prerušovanými modro-červenými svetlami zapli už na miestnej komunikácii a nie až na ceste I. triedy ako uvádza svedok U.. Okrem toho použili aj zvukovú signalizáciu tzv. hučanie upozorňujúce vodiča, aby zastavil. Svedok U. trval na tom, že Ď. sa premiestnil na miesto vodiča až potom, ako z vozidlom

zastavil. Svedkovia W. a B. vylúčili takéto premiestňovanie osôb vo vozidle, nakoľko na to bol veľmi krátky čas a navyše oni zo služobným vozidlom toto vozidlo nasledovali. Na otázku svedkov W. a B. adresovanú prostredníctvom súdu svedkovi U., že prečo nezastavil motorovým vozidlom už na miestnej komunikácii, keď policajné auto už malo zapnuté signály na zastavenie, ale pokračoval ďalej s vozidlom ako sám tvrdí, navyše, dobre vedel, že kolega Ď. požil alkoholické nápoje, navyše je nepochopiteľné, že si Ď. sadol na miesto vodiča po ich požití uviedol, že nevidel žiadne zastavovacie znamenia vydávané služobným vozidlom. Svedok U. zdôraznil, že keď vystúpil z auta, policajti ho ešte nevideli. Toto tvrdenie svedkovia W. a B. popreli ako nepravdivé.

Podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto sa pri výkone zamestnania alebo inej činnosti uvedenej v odseku 1 odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom alebo sa odmietne podrobiť lekárskeho vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by toto pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie.

Obžaloba viní obžalovaného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tým, že bezdôvodne odmietol podrobiť sa vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom alebo podrobiť sa lekárskeho vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie súd do neho stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky treba odôvodniť aj tieto výroky.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že skutok sa stal tak, ako je opísaný v obžalobe a že tento spáchal obžalovaný. V danej veci boli produkované dva druhy dôkazov a to usvedčujúce, ktorými boli výpovede svedkov W., B. a sem možno zahrnúť aj výpovede L., Q. a I.. L. a na strane druhej dôkaz oslobodzujúci, najmä výpoveď svedka U.. Výpoveď svedka W. nemožno jednoznačne zaradiť ani medzi usvedčujúci, ale ani medzi oslobodzujúci dôkaz. Zo zistenia osobných vzťahov a zaradenosti svedkov U. a W. vyplýva, že svedkovia U. a W. sú v kamarátskom vzťahu s obžalovaným a svedkovia W. a B. sú aktívni príslušníci PZ SR. Všetci svedkovia vypovedali na hlavnom pojednávaní pod prisahou, vedomí si trestnoprávnej zodpovednosti z krivej výpovede a krivej prisahy.

Z pripojeného spisu OR PZ Veľký Krtíš, odboru poriadkovej a dopravnej polície, Okresný dopravný inšpektorát ČVS: ORPZ-VK-OPDP6-234/2014 sa potvrdzuje, že policajný orgán v prvotných úkonoch kvalifikoval konanie obžalovaného ako konanie naplňujúce znaky priestupku podľa § 3 písm. c) Zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, keď účastník cestnej premávky odmietol poslúchnuť pokyn, výzvu alebo príkaz policajta súvisiaci s výkonom jeho oprávnení pri dohľade nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky. Keďže osoba sediaci na mieste vodiča motorového vozidla sa na výzvu príslušníka polície odmietla podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, policajti v intenciách § 70 ods. 1 písm. a) Zák. č. 8/2009 Z. z. rozhodol o zadržaní vodičského preukazu tejto osobe ako vodičovi, nakoľko zákon dovoľuje pre takýto priestupok uložiť priestupcovi trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vedenia motorového vozidla. O zadržaní

vodičského oprávnenia bolo vydané potvrdenie evidenčné číslo: AA903165, ktorého prevzatie potvrdil svojim podpisom obžalovaný. Dňa 14. 05. 2014 OR PZ, odbor poriadkovej a dopravnej polície, ODI vo Veľkom Krtíši vydal rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu obžalovanému. Na odvolanie obžalovaného Krajské riaditeľstvo PZ v Banskej Bystrici, Krajský dopravný inšpektorát dňa 11. 06. 2014 pod ČVS: KRPZ-BB-KD12-66-002/2014 rozhodol o odvolaní tak, že odvolaním napadnuté rozhodnutie OR PZ, ODI Veľký Krtíš zrušil z dôvodu, že bolo vydané v rozpore so zákonom. Rozpor so zákonom bol vzhľadom na postup prvostupňového orgánu, ktorý nepostupoval pri objasňovaní priestupku v súlade s ustanoveniami § 3 ods. 5, § 32 ods. 1, § 46 a § 47 ods. 3 Zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení jeho neskorších predpisov. V intenciách uvedeného sa preto javí aj záver o dôvodnom podozrení z porušenia § 289 ods. 2 Tr. zák. účastníkom konania L. Ď. za predčasný.

Je potrebné jednoznačne uviesť, že zo svedeckých výpovedí U., W. a B. vyplýva zhodný záver o tom, že osobné motorové vozidlo obžalovaného vychádzalo z miesta pred budovou diskotéky v Dolných Plachtinciach smerom na cestu I/75, ktoré vozidlo začali prenasledovať policajti so služobným vozidlom. Je potrebné uviesť aj to, že svedok W. tento okamih už vnímať nemohol, keďže on a aj svedok U. tvrdili, že z miesta pred budovou diskotéky odišiel svojim vozidlom preč skôr, ako ho mali nasledovať obžalovaný so svedkom U.. Aj keď sa javia rozpory vo výpovediach medzi výpoveďou svedka U. a na strane druhej výpoveďami svedkov W. a B. v tom, v ktorom okamihu mohol vodič motorového vozidla obžalovaného vnímať za sebou policajtov so zapnutým svetelným majákom, zhodli sa ale vo výpovediach v tom, že vozidlo obžalovaného zastavilo na odstavnom mieste oproti kultúrnemu domu v Obci Dolné Plachtince a zastavilo na zapnutý svetelný maják policajného vozidla z nápisom „STOP“, ktoré išlo za vozidlom obžalovaného.

Podstatné odchýlnosti vo výpovediach týchto svedkov nastali v otázke, kto riadil vozidlo obžalovaného, keď svedok U. tvrdil, že vodičom motorového vozidla bol on a svedkovia W. a B. tvrdili, že vozidlo šoféroval (riadil) obžalovaný. Svedok U. uviedol, že z vozidla zastavil hlavne preto, že ho obžalovaný požiadal o pomoc, keďže krvácal v tvárovej časti a potreboval utrieť si krv hygienickými vreckovkami. To mal byť dôvod, pre ktorý svedok U. vystúpil z vozidla, vozidlo obišiel a hľadal hygienické vreckovky v odkladacích kapsách vozidla. Za tento krátky časový úsek bez vedomia svedka U. sa mal obžalovaný premiestniť z miesta spolujazdca na miesto vodiča. Toto tvrdili tak obžalovaný ako aj svedok U.. Nebolo ale sporným, že v okamihu, keď k vozidlu pristúpili službukonajúci policajti sa na mieste vodiča nachádzal obžalovaný. Toto jasne potvrdil svedok U. pri výsluchu a aj pri konfrontačných úkonoch. Svedkovia B. a W. tvrdili, že v tom čase na mieste spolujazdca sedel svedok U.. Tieto tvrdenia rozporujú výpovedi svedka U., ktorý uviedol, že v čase, keď za vozidlom zastavila hliadka polície bol mimo vozidla. Súd tvrdeniu svedka U. neuveril, nakoľko jeho obsah je nelogický. Je absurdné, aby si obžalovaný presadol na miesto vodiča, keď si bol vedomý toho, že pred jazdou požil alkoholické nápoje a nezostal sedieť na mieste spolujazdca i pri pripustení, že mohol byť v tvárovej časti zranený a žiadal od svedka U., aby mu podal hygienické vreckovky. Už absolútne nepochopiteľným vyznieva tvrdenie svedka U. v tom, že vystúpil z vozidla a vozidlo obišiel za tým účelom, aby zo strany spolujazdca začal prehľadávať odkladacie miesta, kde sa mali vreckovky podľa tvrdenia obžalovaného nachádzať, pričom takto prehľadával odkladacie miesta nachádzajúce sa v paneli medzi sedadlom vodiča a sedadlom spolujazdca, čo mohol urobiť z miesta a v sediacej polohe. Súd obhajobu obžalovaného považoval za nevierohodnú a nepravdepodobnú a výpoveď svedka U. označil za snahu napomôcť obžalovanému v zbavení sa trestnoprávnej zodpovednosti. Súd výpovedi U. neuveril aj z toho dôvodu, že bola neracionálnou a nelogickou. Súd uveril výpovediam svedkov W. a B., ktorí nespochybnene a bez akýchkoľvek rozporov zhodne tvrdili, že v rámci výkonu služby boli vyslaní do Dolných Plachtiniec, kde im niektorí z hostí zakričali, že im páchatel' nahlásenej výtržnosti práve uniká motorovým vozidlom. Po získaní tohto poznatku začali okamžite toto vozidlo nasledovať a pokúšali sa ho zastaviť. Svedkovia zhodne uviedli, že vozidlo mali v dohľade, teda je vylúčené, aby počas jazdy mohlo dôjsť k výmene osôb sediacich v prednej časti vozidla, tak, že si vymenia miesta. Súd jednoznačne z vykonaného dokazovania vyvodil ten záver, že bol to obžalovaný, ktorý riadil motorové vozidlo a ktorý odmietol sa podrobiť skúške na zistenie prítomnosti alkoholu v krvi, teda týmto konaním naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák.

V rámci obhajoby bolo poukázané aj na nesprávny postup policajného orgánu, ktorý v Zázname o skutku na úseku cestnej dopravy prepisoval údaje o tom, či obžalovaný konaním naplnil znaky skutkovej podstaty priestupku alebo trestného činu. Policajný orgán do tohto záznamu vykonal opravu, ktorou kvalifikoval konanie obžalovaného ako trestný čin spáchaný podľa § 289 ods. 2 Tr. zák.. Pokiaľ

obžalovaný s takýmto postupom nesúhlasil, bol oprávnený v rámci svojho vyjadrenia špecifikovať svoj nesúhlas, čo neučinil. Súd toto pochybenie policajného orgánu v rámci výkonu bežnej služby nemohol vyhodnotiť ako dôkaz, ktorý by exulpoval (oslobodzoval) obžalovaného z protiprávneho konania, keď ho usvedčujú ostatné dôkazy.

Obžalovaný sa obhajoval aj tým, že postup policajtov pri objasňovaní a dokumentovaní priestupku nebol súladný s úpravou tzv. Jednotného postupu orgánov činných v trestnom konaní pri uplatňovaní niektorých postupov v rámci Trestného poriadku z pohľadu služby dopravnej polície, ktorý vyhotovilo Prezídium PZ a je účinný od 01. 11. 2011. Obhajca tvrdil, že službukonajúci policajti nepostupovali v súlade s touto inštrukciou, ktorá má internú záväznosť voči postupu príslušníkov PZ v prípadoch dokumentovania dopravných priestupkov, resp. trestnej činnosti naplňujúcej znaky prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Službukonajúci policajti uviedli, že prokurátor súhlas k zaisteniu osoby, ktorá bola v tomto štádiu podozrivou zo spáchania prečinu nedal. Oni nie sú oprávnení riešiť, či tento súhlas mal alebo nemal byť daný. Nemožno opomenúť ani ten fakt, že inštrukcia Prezídia PZ nemá všeobecnoprávnú záväznosť, ale je len interným (navádzajúcim) pokynom upravujúcim a zjednocujúcim postup príslušníkov PZ pri výkone konkrétnej služby v oblasti kontroly vodiča mot. vozidla zameranej na zistenie, či pred jazdou požil alkoholické nápoje.

Je nutné uviesť, že v zmysle platnej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 289 Tr. zák. je rovnako trestné odmietnutie podrobiť sa dychovej skúške alebo inému vyšetreniu spojenému s odberom krvi, alebo iného biologického materiálu ako samotné vedenie motorového vozidla v stave vylučujúcom spôsobilosť privedený vplyvom návykovej látky, teda, napr. pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky ako drog. Konaním, keď sa obžalovaný odmietol na výzvu polície podrobiť pri cestnej kontrole dňa 10. 05. 2014 o 02,35 h v Dolných Plachtinciach dychovej skúške na alkohol, pričom takéto vyšetrenie by u neho nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie, naplnil znaky prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., z čoho súd ho uznal vinným.

Vychádzajúc zo zásad pre ukládanie trestov a sledujúc tzv. individuálnu a generálnu prevenciu súd dospel k tomu záveru, že obžalovanému pre jeho prevýchovu bude potrebné uložiť druh trestu, aký navrhol dozorujúci prokurátor. Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že tento v doterajšom živote nebol súdne trestaný.

V rámci trestného konania súd disponoval informáciou o tom, že obžalovaný spolu so svedkom U. bol uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 01. 10. 2015 v sp. zn. 2Tpo 31/2015 vzatý do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b), c) Tr. por.. Tak obžalovaný ako aj svedok U. boli vzatí do väzby z dôvodu páchania závažnej trestnej činnosti, keď bolo voči nim vznesené obvinenie pre pokračovací zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 2 písm. a), ods. 4 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák.. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 01. 04. 2016 sp. zn. 0Tp 163/2015 bol obžalovaný prepustený z väzby na slobodu a väzba bola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Z evidenčnej karty vodiča (obžalovaného) sa potvrdzuje, že vodičské oprávnenie pre skupinu B mu bolo udelené dňa 19. 12. 2002 a pre skupinu B1 dňa 01. 05. 2004. Zo záznamov o priestupkoch na úseku cestnej premávky sa potvrdzuje, že bol za doterajšie obdobie za rôzne priestupky na úseku dopravy postihnutý celkom 9 krát. Zo správy od Obce Č.V. sa potvrdzuje, že je ženatý a má dve maloleté deti. V obci vlastní s manželkou rodinný dom a rodina požíva dobrú povesť. Alkoholické nápoje požíva občas. Je samostatne zárobkovo činnou osobou.

Pri výmere trestu súd prihliadol aj na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zohľadnil u neho jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. j/ Tr. zák.) a žiadnu priťažujúcu okolnosť a trest uložil postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zák.. Obžalovanému uložil trest na spodnej hranici trestného rozpätia, výkon ktorého mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu jeden rok. K podmiennečnému odkladu trestu pristúpil súd preto, lebo v dobe posledných 10 rokov obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre odsúdenie za úmyselný trestný čin.

Keďže obžalovaný sa dopustil protiprávneho konania na úseku cestnej premávky tým, že závažným spôsobom porušil zákon, keď po požití alkoholických nápojov riadil motorové vozidlo, súd mu uložil aj trest zákazu činnosti podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. riadiť všetky motorové vozidlá na dobu 3 rokov. Súd

pri výške tohto trestu prihliadol aj na výpis z karty vodiča, kde má obžalovaný zaznamenané spáchanie viacerých priestupkov. Okrem toho nemožno opomenúť ani fakt, že riadenie mot. vozidla po požití alkoholických nápojov patrí medzi závažné priestupky a v prípade, že nameraná hladina alkoholu v krvi prevyšuje 1 promile resp. odmietne sa vodič podrobiť tejto skúške, napĺňa takéto konanie vodiča znaky trestného činu, kde už je stupeň spoločenskej nebezpečnosti konania vyšší.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie a to v lehote 15 dní od oznámenia rozsudku na Krajský súd v Banskej Bystrici cestou podpísaného súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, v prípade neprítomnosti takej osoby oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade (súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh - pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 345 ods. 1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ resp. § 45 ods. 1).